

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 349/2014-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. júla 2014 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej advokátom doc. JUDr. Branislavom Fridrichom, PhD., Advokátska kancelária Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, vedené pod sp. zn. Rvp 4477/2013, Rvp 9256/2013, Rvp 11376/2013, Rvp 14218/2013, Rvp 17747/2013, Rvp 17750/2013, Rvp 17751/2013, Rvp 17764/2013 a Rvp 18551/2013; sp. zn. Rvp 4518/2013, Rvp 7055/2013, Rvp 9263/2013, Rvp 11641/2013, Rvp 14055/2013, Rvp 15621/2013, Rvp 17610/2013, Rvp 17611/2013, Rvp 17766/2013 a Rvp 18552/2013; sp. zn. Rvp 9259/2013, Rvp 11417/2013 a Rvp 15655/2013; sp. zn. Rvp 10376/2013 a Rvp 11087/2013; sp. zn. Rvp 11333/2013 a Rvp 14163/2013; sp. zn. Rvp 11340/2013, Rvp 13755/2013 a Rvp 15751/2013; sp. zn. Rvp 11477/2013 a Rvp 20021/2013; sp. zn. Rvp 11667/2013 a Rvp 18549/2013 vo veci namietaného porušenia jej základných práv zaručených v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 23 NcC 252/2012 z 11. októbra 2012, sp. zn. 23 NcC 351/2012 z 11. októbra 2012, sp. zn. 24 NcC 253/2012 z 11. októbra 2012, sp. zn. 24 NcC 251/2012 z 11. októbra 2012, sp. zn. 14 NcC 93/2012 z 10. októbra 2012, sp. zn. 17 NcC 83/2012 z 9. októbra 2012, sp. zn. 2 NcC 342/2012 zo 16. októbra 2012 a sp. zn. 3 NcC 385/2012 z 19. októbra 2012 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 4477/2013, Rvp 9256/2013, Rvp 11376/2013, Rvp 14218/2013, Rvp 17747/2013, Rvp 17750/2013, Rvp 17751/2013, Rvp 17764/2013 a Rvp 18551/2013; sp. zn. Rvp 4518/2013, Rvp 7055/2013, Rvp 9263/2013, Rvp 11641/2013, Rvp 14055/2013, Rvp 15621/2013, Rvp 17610/2013, Rvp 17611/2013, Rvp 17766/2013 a Rvp 18552/2013; sp. zn. Rvp 9259/2013, Rvp 11417/2013 a Rvp 15655/2013; sp. zn. Rvp 10376/2013 a Rvp 11087/2013; sp. zn. Rvp 11333/2013 a Rvp 14163/2013; sp. zn. Rvp 11340/2013, Rvp 13755/2013 a Rvp 15751/2013; sp. zn. Rvp 11477/2013 a Rvp 20021/2013; sp. zn. Rvp 11667/2013 a Rvp 18549/2013 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 4477/2013.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na ich prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 4. januára 2013, 8. januára 2013, 14. januára 2013 a 11. februára 2013 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava (ďalej aj „sťažovateľka“), vedené pod sp. zn. Rvp 4477/2013, sp. zn. Rvp 4518/2013, sp. zn. Rvp 9259/2013, sp. zn. Rvp 11333/2013, sp. zn. Rvp 11340/2013, sp. zn. Rvp 11477/2013 a sp. zn. Rvp 11667/2013 vo veci namietaného porušenia základných práv zaručených v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uzneseniami Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 23 NcC 252/2012 z 11. októbra 2012, sp. zn. 23 NcC 351/2012 z 11. októbra 2012,

sp. zn. 24 NcC 253/2012 z 11. októbra 2012, sp. zn. 24 NcC 251/2012 z 11. októbra 2012, sp. zn. 14 NcC 93/2012 z 10. októbra 2012, sp. zn. 17 NcC 83/2012 z 9. októbra 2012, sp. zn. 2 NcC 342/2012 zo 16. októbra 2012 a sp. zn. 3 NcC 385/2012 z 19. októbra 2012 (týkajúcimi sa námietok zaujatosti sudcov Okresného súdu Žiar nad Hronom) a im predchádzajúcim postupom.

2. Sťažnosti sťažovateľky sú obdobné, resp. totožné, čo sa týka skutkového a právneho stavu a samotnej argumentácie sťažovateľky so stovkami sťažností, ktoré sťažovateľka podala a ústavný súd o nich už rozhodol. Čo sa týka obsahu sťažností a sťažovateľkinej argumentácie, ústavný súd odkazuje na svoje predošlé rozhodnutia v jej veciach, napríklad na rozhodnutia sp. zn. I. ÚS 92/2013 z 13. februára 2013, sp. zn. I. ÚS 293/2013 z 29. mája 2013, sp. zn. II. ÚS 447/2013 z 12. septembra 2013, sp. zn. II. ÚS 460/2013 z 26. septembra 2013, sp. zn. III. ÚS 301/2013 z 2. júla 2013, a sp. zn. IV. ÚS 483/2013 z 15. augusta 2013.

3. Sťažovateľka doplnila svoje sťažnosti podaniami doručenými ústavnému súdu 4. marca 2013, 11. marca 2013, 8. apríla 2013, 18. apríla 2013, 9. mája 2013, 7. júna 2013, 14. júna 2013, 25. júna 2013 a 1. augusta 2013. V týchto podaniach reagovala na uznesenie ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 89/2013 zo 6. februára 2013, ktorým boli jej obsahovo obdobné sťažnosti odmietnuté z dôvodu nedostatku právomoci ústavného súdu na ich prerokovanie a rozhodnutie. V tejto súvislosti sťažovateľka poukázala na konania ústavného súdu vo veciach vedených pod sp. zn. I. ÚS 265/05, sp. zn. III. ÚS 24/05 a sp. zn. III. ÚS 74/2011, v ktorých ústavný súd preskúmaval rozhodnutia súdov o zaujatosti sudcov. Ústavný súd však uvedenú rozhodovaciu prax podľa sťažovateľky bez akéhokoľvek zdôvodnenia porušil práve a len v jej prípade. Sťažovateľka taktiež poukázala na odôvodnenie publikovaného uznesenia (40/1998 ZSP) Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 20/97.

4. Sťažovateľka súčasne navrhuje, aby ústavný súd podľa § 52 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších

predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) „vydal dočasné opatrenie, ktorým rozhodne o odklade vykonateľnosti napadnutého uznesenia...“.

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“). V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností uvedených vo výrokovvej časti tohto uznesenia a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť týchto sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd, uplatniac citované právne normy, tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

III.

7. Ústavný súd po preskúmaní predmetu sťažností týkajúcich sa v záhlaví tohto rozhodnutia citovaných rozhodnutí krajského súdu a v kontexte svojich zistení dospel k záveru, že použitá argumentácia sťažovateľky v podaných sťažnostiach je totožná s jej právnou argumentáciou, ktorú použila v stovkách predošlých sťažností, ktorými sa ústavný súd už zaoberal v uplynulom období a v ktorých atakovala právne závery všeobecných súdov rozhodujúcich o námietkach zaujatosti vznesených sťažovateľkou v prvostupňových konaniach vedených pred okresnými súdmi, v ktorých si uplatnila svoje žalobné nároky podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

8. S prihliadnutím na totožnosť tak osoby sťažovateľky, ako aj totožnosť použitej právnej argumentácie a skutkových okolností, ktoré boli podstatné pre závery všeobecných súdov, ústavný súd konštatuje, že vzhľadom na sťažovateľkinu znalosť dôvodov odmietnutia sťažností v obdobných prípadoch a ustálený právny názor ústavného súdu na danú právnu problematiku v závislosti od predmetu napadnutých rozhodnutí všeobecných súdov a sťažovateľkou použitej argumentácie bez relevantných zmien nie je potrebné uvádzať tie isté dôvody odmietnutia. Vzhľadom na uvedené sa preto ústavný súd plne stotožňuje s dôvodmi svojich predchádzajúcich rozhodnutí (napr. sp. zn. I. ÚS 92/2013 z 13. februára 2013, sp. zn. I. ÚS 293/2013 z 29. mája 2013, sp. zn. II. ÚS 447/2013 z 12. septembra 2013, sp. zn. II. ÚS 460/2013 z 26. septembra 2013, sp. zn. III. ÚS 301/2013 z 2. júla 2013 či mutatis mutandis sp. zn. IV. ÚS 483/2013 z 15. augusta 2013), ktoré skončili odmietnutím rovnakých, resp. podobných sťažností sťažovateľky z dôvodov tam uvedených. Ústavný súd v takýchto a obdobných prípadoch nemá dôvod meniť svoje už ustálené právne názory, a preto v podrobnostiach odkazuje

na už citované svoje skoršie rozhodnutia, v dôsledku čoho pristúpil k odmietnutiu týchto sťažností pre nedostatok svojej právomoci podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

9. Keďže sťažnosti boli odmietnuté ako celok, ústavný súd už o ďalších návrhoch sťažovateľky nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. júla 2014